

1. Waarom zegt Jezus: 'Mij dorst'?

Je kunt je afvragen: 'Waarom zegt de Here Jezus dit? "Mij dorst!" "Ik heb dorst!" Aan het kruis, gedurende al die uren, heeft Hij zeven keer iets gezegd. Korte zinnestelsels, soms maar één woord. We noemen dat wel de 'zeven kruiswoorden'. Waarom is één van die zeven kruiswoorden dit korte zinnestelsel, in het Grieks maar één woord: 'dipsoo', 'Ik heb dorst'?

Op het eerste gezicht kun je denken: 'Dat is toch niet zo moeilijk te begrijpen?' Als je daar hangt te lijden, midden op de dag. De zon is wel verduisterd, drie uur lang, maar dat neemt niet weg dat het warm moet zijn geweest. Jezus is gegeseld, aan alle kanten verwond, de spijkers zijn door Zijn lichaam gegaan, overal is bloed weggestroomd, vocht weggestroomd... Als je je een klein beetje iets probeert in te denken van Zijn afschuwelijke lijden, dan moet Zijn tong toch al de hele middag gekleefd hebben aan Zijn gehemelte, in een intense dorst. Zo bezien vraag je je af: 'Ach, Here Jezus, waarom heeft U dat niet eerder gezegd? En waarom heeft U het niet vaker gezegd?'

Ma ar dat is het nou juist! Wat zo opvalt, is dat Jezus nergens iets vraagt voor Zichzelf! Op geen enkel moment vraagt Hij om iets wat Zijn lijden zou kunnen verlichten. Integendeel! Vlak voor Hij wordt gekruisigd, krijgt Hij wijn aangeboden, wijn, vermengd met mirre, lezen we in Markus 15: 23. 'Maar', staat er dan bij, 'toen

Hij die proefde, wilde Hij die niet drinken.' Waarom? Omdat dat een pijnstiller was. Door die mirre werd je een beetje verdoofd. Dat deden die Romeinen met opzet, want ze wilden niet dat je door de pijn bewusteloos zou raken. Maar Jezus weigert die wijn, Hij weigert de pijnstiller, Hij wil heel bewust het lijden doorstaan, tot in de diepste diepten. Daarom wordt het des te meer vreemd, dat Hij later toch wel Zelf roept: 'Ik heb dorst!'

En daar komt nog iets bij. Wat schrijft Johannes, in vers 28: 'Hierna zeide Jezus, *daar Hij wist, dat alles reeds volbracht was*, opdat de Schrift vervuld zou worden: Mij dorst!' Dat lijkt toch onlogisch? Al die tijd heeft Jezus ana het kruis gehangen, zonder te klagen over dorst. Al die tijd heeft Hij niets gevraagd voor Zichzelf. En precies dán, als Hij weet dat 'alles reeds volbracht' is, oftewel: als Hij weet dat nú het moment van Zijn sterven gekomen is, binnen een paar minuten, juist dán roept Hij: 'Mij dorst!' Geeft Hij dan op het laatste moment nog toe aan een menselijke behoefte? Vraagt Hij op het laatste moment nog iets voor Zichzelf? Terwijl dat het nog maar nauwelijks zin heeft om iets te drinken, want Hij staat nu echt vlak voor de deur van de dood.

U begrijpt: dit kan de bedoeling niet zijn. Jezus zegt niet: 'Ik heb dorst', omdat Hij graag wil dat Zijn lijden wat wordt verlicht. Hij zegt dit niet, gewoon omdat Hij verlangt naar éven een frisse mond. Hij geeft niet, vlak voor het einde, nog even toe aan Zijn lichamelijke behoefte. Nee, dat is het niet! Maar wat is het dan wel? Waarom deze uitspraak, dit vijfde kruiswoord van Jezus?

Laten we met elkaar goed lezen wat er staat. 'Hierna zeide Jezus, *daar Hij wist, (omdat Hij wist,) dat alles reeds volbracht was, opdat de Schrift vervuld zou worden: Mij dorst!*'

Johannes noemt dus twee redenen, waarom Jezus Zijn uitspraak doet: (1) omdat Hij wist, dat nu alles volbracht was, dat nu het lijden voltooid was, en (2) opdat de Schrift vervuld zou worden.

2. Omdat Hij de Schrift vervult, het goddelijke reddingsplan uitvoert

Eerst even die tweede reden. De Schrift moet vervuld worden. Overal, in alle vier de Evangelieën, wordt dat duidelijk gemaakt, het meest in Mattheüs en Johannes: Jezus is Degene door wie de Schriften worden vervuld. Dat hele Oude Testament, dat wijst vooruit naar Jezus Christus. Als je daar oog voor krijgt, dan zie je overal de lijnen lopen. Daarom mag het altijd ons diepe verlangen zijn, dat ook het volk Israël die lijnen gaat zien. Met Israël, met het volk van God, delen we dat Oude Testament. Maar helaas hebben wij als christenen ons naar het Joodse volk vaak zo haatdragend en zo afschuwelijk opgesteld, dat Jezus voor de meeste Joden op afstand gebleven is. Hoe zou je ooit als Jood in Jezus geloven, als de christenen in de naam van Jezus miljoenen en nog eens miljoenen Joden hebben afgeslacht?

En toch, gemeente, laten we erom blijven bidden, dat het Joodse volk zijn eigen Koning mag gaan herkennen als de beloofde Messias. Jezus is de Koning van Israël! De meesten van ons zijn niet-Joden, en wij mogen dan ook alleen maar in diepe nederigheid en in diepe dankbaarheid ontdekken dat we er per gratie bij mogen horen! Per gratie, uit genade!

In Jezus worden de profetieën vervuld. En Hij weet dat! Het hele goddelijke plan voor de Messias wordt door Hem vervuld, tot in de kleinste details. Als Hij het uitroept: 'Ik heb dorst!', dan vervult Hij opnieuw bijbelse profetieën. Psalm 22: 16, we hebben die profetie gezongen: 'Verdroogd als een scherf is mijn kracht, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; in het stof des doods legt Gij mij neer.' Juist deze Psalm heeft Jezus al eerder aangehaald, toen Hij riep: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' En dan is er nog die andere profetie: Psalm 69: 22: 'Ja, zij gaven mij gif tot spijze, en lieten mij in mijn dorst azijn drinken.' Ook die hebben we daarnet gezongen. En toen ik daar deze week op zat te studeren, toen stond ik versteld. Die Psalm is geschreven in het Hebreeuws. En dat Hebreeuws is al voordat Jezus leefde vertaald in het Grieks. En het woord voor 'azijn' wat daar staat, in die Griekse vertaling, dat is het woord 'oxos', precies datzelfde woord staat hier, in Johannes 19. Zij staken dan een spons, gedrenkt met 'oxos', met zure wijn, op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Opnieuw legt God Zelf een puzzelstukje op zijn plaats.

Ook in Zijn dorst blijkt Jezus de beloofde Messias te zijn! Ook in het drinken van die azijn, van die zure wijn, wijn die de soldaten bij zich hadden, omdat ze zo lang moesten

wachten, ook in het drinken van die 'oxos', blijkt Jezus de Verlosser te zijn.

Omdat Hij hing uit te drogen aan het kruis, werd Hij voor ons een bron van levend water! Omdat Hij zo'n onvoorstelbare dorst had, kon Hij onze dorst voorgoed lessen! En zo geeft Hij ons te drinken, ook vandaag! Als straks de beker mag rondgaan, denkt u dan maar aan Uw Verlosser, die dorst had, en drinkt u maar de zoete wijn, teken van Zijn verzoenend bloed. Hij vervulde de Schriften, Hij vervulde Gods heilsplan. Hij is ál onze aanbedding waard!

3. Omdat Hij nu de overwinning gaat uitroepen!

Dat is de eerste reden waarom Hij het zei: 'Mij dorst!' De vervulling van de Schrift. Maar er is nog een tweede reden. 'Hierna zeide Jezus, *daar Hij wist, (omdat Hij wist,) dat alles reeds volbracht was*, opdat de Schrift vervuld zou worden: Mij dorst!'

Dus Hij zegt dit, juist omdat Hij weet dat nú het einde komt, dat Hij nu Zijn allerlaatste taak moet gaan verrichten. En wat is die laatste taak? Dat is: het uitroepen van de overwinning! Vers 30: 'Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest.' Hier komen we bij de kern, gemeente! Waarom vraagt Jezus om iets te drinken? Om Zijn laatste klaroenstoot te kunnen geven! Johannes geeft daarvan de woorden: 'Het is volbracht!' En Markus en Mattheüs vertellen allebei dat het hier ging om een luide kreet! Iemand, die al urenlang wordt gemarteld, iemand, van wie alle kracht is weggevloeid, geeft hier, op het allerlaatst, een luide kreet! Geen zacht fluisterend afscheid, nee, Jezus roept met alle kracht die in Hem is de overwinning uit!

'Het is volbracht!' Alles is nu gedaan! Alle leed is nu geleden! Het is volbracht! Alle rekeningen van de hele mensheid zijn nu voorgoed voldaan! Alle schulden zijn nu voorgoed afgelost! Voor iedereen die gelooft in Jezus Christus is er genade! Je hoeft het alleen maar te ontvangen, je hoeft het alleen maar te aanvaarden, in diepe, diepe dankbaarheid!

'Het is volbracht!' Het klinkt als muziek door de hemel, waar God, de Vader meelijdt met Zijn Zoon, en waar de engelen in diep verdriet zien hoe hun Heer en Meester hangt te lijden.

'Het is volbracht!' Het eechoot door de hel, en de duivel schrikt zich wezenloos! Wat? Heeft Jézus het volbracht?! Hij dacht dat hij het volbracht had! De duivel dacht vandaag zijn overwinning te kunnen vieren! Het was gelukt! De Zoon van God was vermoord. Dood! Weg! Maar nu zegt Jézus, dat Hij Zijn taak heeft volbracht! Juist door Zich te laten martelen, juist door Zich te laten doden heeft Hij de satan

overwonnen! Satan in in de val getrapt! Hij wilde Jezus wegwerken, voorgoed! Maar juist door ervoor te zorgen dat Jezus werd gehaat, werd verraden en veroordeeld, werkte hij mee aan Gods plan. Juist zo ging de duivel zijn eigen ondergang tegemoet.

'Het is volbracht!' Het schalt over de velden, over de dorpen en de steden, vol mensen met hun moeite en hun leed, met hun zonde en hun schuld, met hun pijn en hun verdriet, met hun hoop en hun verlangen!

'Het is volbracht!' Het klinkt met kracht over de begraafplaatsen en over de zeeën: ook voor de doden is er hoop! Eeuwig leven!

Jezus heeft zure wijn gedronken, azijn, om Zijn overwinning te kunnen uitroepen. Zoals de brandweerman dronk, om daarna het vuur de beslissende slag toe te kunnen brengen.

Nadat Jezus van de zure wijn gedronken heeft, zegt Hij nog maar één ding. Het zijn woorden, die ieder Joods kind leerde als avondgebedje. Net zoals wij dat onze kinderen leren: 'Ik ga slapen, ik ben moe, 'k sluit mijn beide oogjes toe, Here houdt ook deze nacht over mij getrouw de wacht.' Zo bidden onze kinderen dat. En wat bidt een Joods kind? 'Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest.'

Zó sterft de Verlosser.

Zo sterft úw Verlosser. Jouw Verlosser.

Alles is nu volbracht, gemeente. Het is genoeg! Voor alles wat wij nodig hebben, als mensen, is Jezus gestorven. De Heer is mijn Herder, dus heb ik álles wat ik nodig heb, het ontbreekt mij aan niets. Het is allemaal volbracht.

4. Het is volbracht! 'Hiervoor heb ik Jezus!'

In Ierland werd een evangelisatiebijeenkomst gehouden, lang geleden. De evangelist zei: 'Jezus heeft álles volbracht! Wat er ook gebeurt in uw leven, wat er ook gebeurt, vertrouw Hem volkomen, want Hij zorgt volledig voor u, volledig! Blijf het zeggen, in alle omstandigheden van het leven: "Hiervoor heb ik Jezus!" Blijf dat herhalen, elke keer weer, wat er ook gebeurt: "Hiervoor heb ik Jezus!"'

Na zijn toespraak mochten mensen iets over zichzelf vertellen. De pianiste kwam naar voren. Ze zei: 'Ik wil graag als eerste, want ik moet meteen weg. Een paar minuten geleden kreeg ik een telegram in handen: MOEDER ERG ZIEK. NEEM ONMIDDELIJK TREIN NAAR HUIS. Toen ik die woorden las, wist ik direct dat de preek van vanavond voor mij bestemd was. Mijn hart keek omhoog en zei:

"Hiervoor heb ik Jezus!" Meteen stroomde er kracht en vrede mijn ziel binnen.' De pianiste bleef even stil. Toen zei ze: 'Ik heb nog nooit in mijn eentje zo ver gereisd, maar ik dacht: "Hiervoor heb ik Jezus!" En als ik denk aan alle pijn en verdriet van het komende afscheid, dan dank ik God, want ik weet: "Ook hiervoor heb ik Jezus!"'

Jezus, Hij dronk de azijn, de zure wijn, om het ook over uw leven uit te roepen, ook over jouw leven: 'Het is volbracht!' Lieve gemeente, geloof in Hem! Vertrouw op Hem! Blijf in Hem!

Amen.